

पक्षो यदेकस्त्रिविधः जनः हरिवंशे २११ अध्याये ।
तैताय पु० तैतानामकोऽयः । द्यूतभेदे जतायशब्दे इयम् ।
तैतिनी स्त्री तैता अस्त्रपत्र इति ङीप् । तैताग्नि-
साध्यक्रियायाम् “ऊर्द्धा यत्ते तैतिनी भूत्” ऋ० १० ।
१०५।६।

तैधा अय्य० लि+प्रकारे एधाच् । लिप्रकारे “इदं विष्णु-
विचक्रमे तैधा निदधे पदम्” ऋ० १।२१।१७ “एक-
स्त्रेधा विहितो जातवेदाः” अथ० १८।४।११। “तभ्यं
तैधा स्थितात्मने” कुमा० ।

तै मानने आ० या० सक० अणिट् । त्रायते अत्तास्त । त्राणः
त्रातः । “तृत्योरात्मानं त्रायते” शत० ब्रा० २।२।४।७ ।
“गायन् त्रायते यस्मात् गायत्री तेन कीर्तिता” ऋतिः
“पञ्चान्नो नरकाद्यास्मात् पितरं त्रायते सुतः” मनुः ।
“जातेयं कुरु सौमित्रे ! भयात् त्रायस्व राघवम्”
भट्टिः । [लिङ्गध्यायपरिमिते ब्राह्मणभेदे ।

तैग्र न० लिङ्गध्यायाः परिमाणस्य ब्राह्मणस्य उ ।
तैककुद न० त्रिककुदु नाम ध्वजः तत् भवः अण् । सौरा-
ज्जने । “इत्येत्येव्यावनक्ति त्रैककुदाज्जनेनाभावेऽन्यद्विद-
क्षिणं त्रिरुत्तरं पराकसकृतसकलान्नः शरीरकया सायया”
कात्या० श्रौ० ७।०।१४ । “अध्वर्युः सायया शरीरकया
शरस्यापशलाकया त्रैककुदाज्जनेन सौवीराज्जनेन यज-
मानस्य अक्ष्यौ चक्षुषे अक्षिणी पराक् अनाष्टत्तमनक्ति-
नेतश्चासुतश्च तत् दक्षिणं चक्षुर्दिरनक्ति उत्तरं त्रिवा-
रम् । तत्राज्जनमन्त्रः सकृत् सकलठनीयः । त्रिककुत्
पर्यन्तत्वं भवमज्जनं त्रैककुदं सौवीरमिति यत् प्रसि-
द्धम् । त्रैककुदाभावेऽन्यत् लोकोपसिद्धं यत् कञ्जलादि ।
व्यापस्तम्भः “इत्यस्य कनीनिकासीति त्रैककुदेनाज्जनेनाङ्के
यदि त्रैककुदं नाधिकच्छेद्येनैव केनाज्जनेनाङ्गीतेति”
कर्मः । “त्रैककुदं भवति । यत् वा इन्द्रो इत्यमरस्य
यद्व्यासीत्” गिरिं त्रिककुदमकरोत्तद्यत् त्रैककुदं भवति
चक्षुष्येनैव त्रैककुदं धाति तस्माच्चैककुदं भवति यदि त्रैक-
कुदं न विन्देद्यत् त्रैककुदमेव स्यात् समानी सौगाज्जनस्य
वश्यता” शत० ब्रा० १।१।१।२ ।

तैकालिक लि० त्रिकाले भवः ङञ् । भूतभविष्यदर्थमान-
कालवर्तिनि “तैकालिकमिदं ज्ञानं प्रादुर्भूतं तथे-
परितम्” भा० शा० २४२ अ० । २ त्रिसन्ध्यव्यापके च ।

तैकात्य न० त्रिकाल+साध्यं ण्यञ् । भूतादिषु त्रिषु कालेषु ।
“अपातपाश काशाय कलास्तैकात्यमेव च” हरिवं०

४१ अ० । “तैकात्यसम्प्राकरणात् तत् सर्वं विप्रच-
रति” याज्ञ० ।

तैगर्त्तक लि० त्रिगर्त्तस्य देशभेदस्यादूरदेशादि चतुरर्थ्यां
क्षरीहणा० वुञ् । त्रिगर्त्तदेशस्यादूरदेशादौ ।

तैगुणिक लि० त्रिगुणार्थं द्रव्यमेकगुणं प्रयच्छति । “तत्
“प्रयच्छति गह्वरम्” पाठक् । त्रिगुणमादात्मिकगुण-
द्रव्यप्रयोक्तारि याज्ञुषिकभेदे ।

तैगुण्य न० त्रिगुणानां भावः कर्म वा स्वार्थं ण्यञ् तेन नि-
र्द्दिष्टं वा । १ सत्त्वादिगुणत्रये २ तद्भावे इत्युक्त्या संसारे च
“तैगुण्यविषया वेदानिस्ते गुणयो भवार्जुन !” गीता ।
“अविषेकादेः सिद्धिस्तैगुण्यात्तद्विपर्ययेऽभावात्” “पुरु-
षवस्तत् सिद्धं तैगुण्यविपर्ययाच्चैव” सा० का० ।

तैत पु० त्रीन् वत्सून् तनोति युगपत् तन-वा० ङ त्रितो
गर्भभेदस्तत्र भवः अण् । युगपच्छन्नाधायकगर्भजाते पशौ ।
“रूपेणैवावच्छेदो सौमापौष्णं तैतमालभेत पशुकामो
हो वा अजायै स्तनौ नानैव ह्यावभिलाषेत्तं ऊर्जं पुष्टिं
हतीयः” तै० स० २।१।१।६ “तथाऽथां वत्सानां युगप-
ज्जातानां तः ससदायस्मृतः तत्र भवस्त्रैतः तेषामन्य-
तमः इत्यर्थः । त्रयाणां सत्तनौ प्रयोजनमेव सृज्येयम् अजाया
स्त्वद्द्वौ स्तनौ प्रसिद्धौ तौ नानैव पृथगेव पातुं
हो वत्सौ जायेत माहृपायामजायां येयूर्कं पयःसारं
या च शरीरगता पुष्टिस्तदुभयं व्यापयितुं हतीयो
वत्स उत्पन्नः द्वावैव हि सर्वत्र जायेत हतीयस्तु कश्चि-
देव तथा सति यस्यां हतीयो जातस्तस्याः शरीरे वीर्या-
धिक्यं पुष्ट्राधिक्यश्चास्तीति लक्षयितुं शक्यते” भा०
अत्र भाष्ये ससृदेत्यस्मिन् इत्याधारे अत्रि गर्भपरतेति
बोध्यम् ।

तैतन पु० अत्यन्तनिर्दोषे दासभेदे । “शरीरो यदस्य तैतनो
वितस्वत् स्वयं दासः” ऋ० १।१५।८।५ । “तैतन एतज्जा-
सको दासोऽत्यन्तनिर्दोषः” भा० ।

तैदशिक न० त्रिदशा देवता अस्य ङञ् । देवे अष्टत्यग्ररूपे
तीर्थे ॥ “ब्राह्मणे धिप्रस्तीर्थेन भित्तकालमुपसृष्टेत् ।
कायतैदशिकाभ्यां वा न पितृण्ये कटाचन” मनुः ।

तैधस् अय्य० लि+प्रकारे धसुञ् । लिप्रकारे “वृताशक्ती
वा तैधं तण्डुलान् विभज्य” कात्या० श्रौ० २५।४।४०
“सर्वमेव हृतेनैके देवेनैके वदन्युत । पुंसः प्रयत्नजं
क्रिञ्चिन्ने धमेतच्चिरुच्यते” भा० व० २२ अ० ।

तैधमैत्र न० त्रयाणां वेदानां धर्मान् होताध्वर्यवौडात्मान-